

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1379/2013

z dnia 11 grudnia 2013 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakres wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) obejmuje środki dotyczące rynków produktów rybołówstwa i akwakultury w Unii. Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (WOR) jest integralną częścią WPRyb i powinna przyczynić się do osiągnięcia jej celów. Ponieważ WPRyb jest zmieniana, należy odpowiednio dostosować WOR.
- (2) Aby uwzględnić niedociągnięcia wykryte przy wdrażaniu obecnie obowiązujących przepisów, zmiany na rynku

unijnym i światowym, a także rozwój działalności połowowej i w zakresie akwakultury, należy zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 ⁽⁴⁾.

- (3) Rybołówstwo odgrywa szczególnie ważną rolę w gospodarkach regionów przybrzeżnych Unii, w tym regionów najbardziej oddalonych. Mając na uwadze, że zapewnia ono środki do życia rybakom z tych regionów, należy podjąć działania w celu zwiększenia stabilności rynku i zapewnienia lepszej relacji między podażą a popytem.
- (4) Przepisy WOR należy wdrożyć zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w odniesieniu do jej zobowiązań na mocy przepisów Światowej Organizacji Handlu. Należy zapewnić warunki uczciwej konkurencji w handlu produktami rybołówstwa i akwakultury z państwami trzecimi, w szczególności poprzez poszanowanie zrównoważonego rozwoju i stosowanie norm społecznych odpowiadających normom, które mają zastosowanie do produktów unijnych.
- (5) Ważne jest, aby zarządzanie WOR było zgodne z zasadą dobrego rządzenia, zawartą w WPRyb.
- (6) Aby WOR odniosła sukces, podstawowe znaczenie ma informowanie konsumentów za pośrednictwem kampanii marketingowych i edukacyjnych o wartości spożywania ryb i dużej różnorodności dostępnych gatunków, a także o znaczeniu, jakie ma zrozumienie informacji umieszczonych na etykietach.
- (7) Organizacje producentów sektora rybołówstwa i organizacje producentów sektora akwakultury (zwane dalej „organizacjami producentów”) mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów WPRyb i WOR. Konieczne zatem

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 17 października 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22).

jest wzmocnienie ich działań oraz zapewnienie niezbędnego wsparcia finansowego, aby umożliwić tym organizacjom odgrywanie większej roli w zakresie bieżącego zarządzania zasobami rybołówstwa, z poszanowaniem ram określonych przez cele WPRyB. Należy także zapewnić, aby ich członkowie prowadzili działalność połowową i w zakresie akwakultury w sposób zrównoważony, ulepszyli sposób wprowadzania produktów do obrotu, gromadzili informacje o akwakulturze oraz zwiększali swoje dochody. Przy realizacji tych celów organizacje producentów powinny uwzględniać różne warunki sektorów rybołówstwa i akwakultury panujące w Unii, w tym w regionach najbardziej oddalonych, a zwłaszcza specyfikę działalności na niewielką skalę w dziedzinie rybołówstwa i specyfikę akwakultury ekstensywnej. Właściwe organy krajowe powinny mieć możliwość wzięcia odpowiedzialności za realizację tych celów w ścisłej współpracy z organizacjami producentów w zakresie kwestii dotyczących zarządzania, w tym – w stosownych przypadkach – w zakresie przydziału kwot i zarządzania nakładem połowowym, stosownie do potrzeb poszczególnych łowisk.

- (8) Należy podjąć środki zachęcające do odpowiedniego i reprezentatywnego udziału drobnych producentów.
- (9) W celu zwiększenia konkurencyjności i rentowności organizacji producentów należy jasno określić odpowiednie kryteria tworzenia takich organizacji.
- (10) Organizacje międzybranżowe zrzeszające różne kategorie podmiotów gospodarczych w sektorze rybołówstwa i akwakultury mają możliwości udzielania pomocy w poprawieniu koordynacji działalności związanej z obrotem w łańcuchu dostaw i w opracowywaniu środków będących przedmiotem zainteresowania całego sektora.
- (11) Zasadne jest ustanowienie wspólnych warunków uznawania przez państwa członkowskie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, rozszerzania zasad przyjętych przez organizacje producentów i organizacje międzybranżowe, a także dotyczących podziału kosztów wynikających z takiego rozszerzenia. Rozszerzenie zasad powinno wymagać zezwolenia Komisji.
- (12) Ponieważ stada ryb stanowią wspólne zasoby, zrównoważona i efektywna eksploatacja tych stad może być w niektórych przypadkach lepiej realizowana przez organizacje, w których skład wchodzi członkowie z różnych państw członkowskich i różnych regionów. Należy zatem również zachęcać do zakładania organizacji producentów i związków organizacji producentów na szczeblu krajowym lub transnarodowym, w oparciu – w stosownych przypadkach – o regiony biogeograficzne. Takie organizacje powinny tworzyć partnerstwa dążące do opracowania wspólnych i wiążących przepisów, a także zapewnienia wszystkim podmiotom działającym w sektorze rybołówstwa jednakowych warunków. Przy zakładaniu takich organizacji należy zapewnić, aby

podlegały one regułom konkurencji przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu oraz uwzględniały potrzebę utrzymania powiązania pomiędzy poszczególnymi społecznościami stref przybrzeżnych a rybołówstwem i wodami, na których tradycyjnie prowadziły działalność.

- (13) Komisja powinna promować środki wsparcia, aby zwiększyć udział kobiet w organizacjach producentów sektora akwakultury.
- (14) Aby organizacje producentów mogły ukierunkowywać swoich członków na zrównoważoną działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury, organizacje te powinny opracować i przedłożyć właściwym organom ich państw członkowskich plan produkcji i obrotu, zawierający środki konieczne do realizacji celów danych organizacji producentów.
- (15) Aby osiągnąć cele WPRyB w odniesieniu do odrzutów, należy wykorzystywać w szerokim zakresie selektywne narzędzia połowowe, które zapobiegą połowom ryb niewymiarowych.
- (16) Nieprzewidywalność działalności połowowej sprawia, że stosowne jest ustanowienie mechanizmu składowania produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi, mając na uwadze wspieranie większej stabilności rynku i zwiększenie zysku z produktów, w szczególności poprzez tworzenie wartości dodanej. Mechanizm ten powinien przyczynić się do stabilizacji i ujednoczenia lokalnych rynków w Unii z myślą o osiągnięciu celów rynku wewnętrznego.
- (17) Aby uwzględnić zróżnicowanie cen w całej Unii, każda organizacja producentów sektora rybołówstwa powinna być uprawniona do składania oferty na cenę progową dla mechanizmu składowania. Ta cena progowa powinna być ustalana w taki sposób, by utrzymać uczciwą konkurencję między podmiotami gospodarczymi.
- (18) Ustanowienie i stosowanie wspólnych norm handlowych powinno umożliwić zaopatrzenie rynków w zrównoważone produkty i zrealizowanie pełnego potencjału rynku wewnętrznego produktów rybołówstwa i akwakultury, a także powinno ułatwiać funkcjonowanie działalności handlowej opartej na zasadach uczciwej konkurencji, poprawiając w ten sposób rentowność produkcji. W tym celu należy nadal stosować istniejące normy handlowe.
- (19) Należy zapewnić, by produkty przywożone, wprowadzane na rynek w Unii, były zgodne z tymi samymi wymogami i normami handlowymi, które muszą spełniać producenci unijni.
- (20) W celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego produkty rybołówstwa i akwakultury wprowadzane do obrotu w Unii, niezależnie od ich pochodzenia, powinny spełniać obowiązujące przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności i higieny.

- (21) Aby umożliwić konsumentom podejmowanie świadomych wyborów, konieczne jest, aby otrzymywali oni jasne i obszerne informacje dotyczące m.in. pochodzenia produktów i metody ich wytworzenia.
- (22) Stosowanie oznakowania ekologicznego w przypadku produktów rybołówstwa i akwakultury, bez względu na to czy pochodzą z państw należących do Unii, czy spoza Unii, daje możliwość przekazania jasnych informacji na temat ekologicznej zrównoważoności takich produktów. W związku z tym Komisja powinna zbadać możliwość opracowania i ustanowienia minimalnych kryteriów dotyczących opracowania ogólnounijnego oznakowania ekologicznego produktów rybołówstwa i akwakultury.
- (23) W celu zapewnienia ochrony konsumentów właściwe organy krajowe odpowiedzialne za monitorowanie i egzekwowanie wypełniania zobowiązań określonych w niniejszym rozporządzeniu powinny w pełni wykorzystywać dostępne technologie, w tym testy DNA, w celu powstrzymania podmiotów gospodarczych od fałszywego etykietowania połowów.
- (24) Reguły konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), należy stosować do produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury lub obrotu nimi o tyle, o ile ich stosowanie nie utrudnia funkcjonowania WOR ani nie zagraża osiągnięciu celów określonych w art. 39 TFUE.
- (25) Należy ustanowić reguły konkurencji dotyczące produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury i obrotu nimi z uwzględnieniem specyfiki sektora rybołówstwa i akwakultury, w tym jego fragmentacji, faktu, że ryby stanowią wspólny zasób oraz znaczącej wielkości przywozu, który powinien podlegać tym samym regułom co unijne produkty rybołówstwa i akwakultury. W trosce o uproszczenie do niniejszego rozporządzenia należy włączyć stosowne przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006⁽¹⁾. Rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 nie należy już zatem stosować do produktów rybołówstwa i akwakultury.
- (26) Zachodzi konieczność ulepszenia procesów gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji gospodarczych na temat rynków produktów rybołówstwa i akwakultury w Unii.
- (27) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących: terminów, procedur i formularzy wniosków w zakresie uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych oraz w zakresie wycofywania takiego uznania; formatu, terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w zakresie informowania o decyzjach o udzieleniu lub wycofaniu uznania; formacie i procedury powiadomienia przez państwa członkowskie o zasadach wiążących dla wszystkich producentów lub podmiotów gospodarczych; formacie i strukturze planów produkcji i obrotu, a także procedury i terminów ich przedkładania i zatwierdzania; formacie komunikatu o cenach progowych publikowanego przez państwa członkowskie, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²⁾.
- (28) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 należy uchylić. Jednak w celu zapewnienia ciągłości dostarczania informacji konsumentom, art. 4 tego rozporządzenia powinien być nadal stosowany do dnia 12 grudnia 2014 r.
- (29) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z uwagi na wspólny charakter rynku produktów rybołówstwa i akwakultury, natomiast ze względu na jego zakres i skutki oraz na potrzebę wspólnego działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (30) Rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejszym ustanawia się wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (WOR).
2. WOR obejmuje następujące elementy:
 - a) organizacje zawodowe;
 - b) normy handlowe;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu niektórymi produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- c) informacje dla konsumentów;
- d) reguły konkurencji;
- e) rozpoznanie rynku.

3. WOR jest, jeżeli chodzi o aspekty zewnętrzne, uzupełniona rozporządzeniem Rady (UE) nr 1220/2012 ⁽¹⁾ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1026/2012 ⁽²⁾.

4. Realizacja WOR kwalifikuje się do unijnego wsparcia finansowego zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

Artykuł 2

Zakres stosowania

WOR stosuje się do produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, które podlegają obrotowi w Unii.

Artykuł 3

Cele

Celami WOR są cele określone w art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾.

Artykuł 4

Zasady

WOR jest prowadzona zgodnie z zasadami dobrego rządzenia, określonymi w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 5

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a także definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽⁴⁾, w art. 2 rozporządzenia

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ⁽⁵⁾, w art. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 ⁽⁶⁾ oraz w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 ⁽⁷⁾. Ponadto stosuje się następujące definicje:

- a) „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne pochodzące z dowolnej działalności połowowej lub otrzymywane z nich produkty, wymienione w załączniku I;
- b) „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na dowolnym etapie ich cyklu życia, pochodzące z dowolnej działalności w zakresie akwakultury lub otrzymywane z nich produkty, wymienione w załączniku I;
- c) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wykorzystuje środki produkcji do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury z zamiarem wprowadzenia ich do obrotu;
- d) „sektor rybołówstwa i akwakultury” oznacza sektor gospodarki, który obejmuje wszelką działalność związaną z produkcją i przetwarzaniem produktów rybołówstwa lub akwakultury oraz obrotem nimi;
- e) „udostępnianie na rynku” oznacza każde dostarczenie produktu rybołówstwa lub akwakultury w celu jego dystrybucji, spożycia lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- f) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu rybołówstwa lub akwakultury na rynku unijnym po raz pierwszy;
- g) „handel detaliczny” oznacza obsługę lub przetwarzanie żywności i jej przechowywanie w punkcie sprzedaży lub w punkcie dostaw dla konsumenta finalnego; obejmuje terminale dystrybucyjne, działalność cateringową, stołówki zakładowe, catering instytucjonalny, restauracje i podobne działania związane z usługami żywieniowymi, sklepy, centra dystrybucji w supermarketach i hurtownie;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1220/2012 z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie środków związanych z handlem zapewniających podaż pewnych produktów rybołówstwa przetworcom unijnym w latach 2013–2015, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 104/2000 oraz (UE) nr 1344/2011 (Dz.U. L 349 z 19.12.2012, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1026/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 34).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. o wspólnej polityce rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 i decyzję Rady 2004/585/WE (Patrz str. 22 Dz.U.).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

h) „opakowany produkt rybołówstwa i akwakultury” oznacza produkty rybołówstwa i akwakultury, które są „żywnością opakowaną”, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1169/2011.

ROZDZIAŁ II

ORGANIZACJE ZAWODOWE

SEKCJA I

Ustanawianie, cele i środki

Artykuł 6

Ustanawianie organizacji producentów sektora rybołówstwa i organizacji producentów sektora akwakultury

1. Organizacje producentów sektora rybołówstwa i organizacje producentów sektora akwakultury (zwane dalej „organizacjami producentów”) mogą być ustanawiane z inicjatywy producentów produktów rybołówstwa lub produktów akwakultury w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami Sekcji II.

2. Przy ustanawianiu organizacji producentów uwzględnia się, w razie potrzeby, szczególną sytuację drobnych producentów.

3. Organizacja producentów, która reprezentuje zarówno działalność w zakresie rybołówstwa, jak i akwakultury, może zostać ustanowiona jako wspólna organizacja producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury.

Artykuł 7

Cele organizacji producentów

1. Organizacje producentów sektora rybołówstwa realizują następujące cele:

- a) promowanie rentownej i zrównoważonej działalności połowowej swoich członków w pełnej zgodności z polityką ochrony, określoną w szczególności w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 i w przepisach dotyczących środowiska, przy przestrzeganiu polityki społecznej, a w przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie tak postanowi, uczestniczenie w zarządzaniu żywymi zasobami morza;
- b) unikanie i ograniczenie w jak największym stopniu przypadkowych połowów stad handlowych i, w razie konieczności, jak najlepsze wykorzystanie takich połowów bez tworzenia rynku dla połowów, które są poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- c) przyczynianie się do identyfikowalności produktów rybołówstwa oraz do dostępu konsumentów do jasnych i obszernych informacji;

d) przyczynianie się do wyeliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

2. Organizacje producentów sektora akwakultury realizują następujące cele:

- a) promowanie zrównoważonej działalności swoich członków w zakresie akwakultury poprzez stwarzanie im możliwości rozwoju w pełnej zgodności z, w szczególności, rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 i przepisami dotyczącymi środowiska, przy przestrzeganiu polityki społecznej;
- b) zapewnienie zgodności działalności swoich członków z krajowymi planami strategicznymi, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- c) dążenie do zapewnienia, aby produkty paszowe pochodzenia rybnego na potrzeby akwakultury pochodziły z łowisk zarządzanych w sposób zrównoważony.

3. Oprócz celów określonych w ust. 1 i 2 organizacje producentów realizują co najmniej dwa z następujących celów:

- a) poprawienie warunków wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury wyprodukowanych przez swoich członków;
- b) poprawienie zyskowności;
- c) stabilizowanie rynków;
- d) przyczynianie się do zaopatrzenia w żywność i propagowanie wysokich norm jakości i bezpieczeństwa żywności, przy jednoczesnym udziale w tworzeniu miejsc pracy na obszarach przybrzeżnych i wiejskich;
- e) ograniczenie oddziaływania połowów na środowisko, w tym poprzez realizację środków służących poprawie selektywności narzędzi połowowych.

4. Organizacje producentów mogą realizować inne cele uzupełniające.

Artykuł 8

Środki stosowane przez organizacje producentów

1. Do osiągnięcia celów określonych w art. 7 organizacje producentów mogą wykorzystywać między innymi następujące środki:

- a) dostosowanie produkcji do wymogów rynkowych;
- b) kierowanie podażą produktów swoich członków i obrotem tymi produktami;
- c) promowanie unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury swoich członków w sposób niedyskryminacyjny, poprzez wykorzystanie np. certyfikatów, a w szczególności nazwy pochodzenia, znaków jakości, oznaczeń geograficznych, gwarantowanych tradycyjnych specjalności i zalet zrównoważonego rozwoju;

- d) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu zapewnienia zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez daną organizację producentów;
- e) propagowanie programów szkolenia zawodowego i współpracy w celu zachęcenia młodych ludzi do podjęcia działalności w tym sektorze;
- f) ograniczenie oddziaływania połowów na środowisko, w tym poprzez realizację środków służących poprawie selektywności narzędzi połowowych;
- g) promowanie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu poprawy obrotu i kształtowania cen;
- h) ułatwienie konsumentom dostępu do informacji dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury.

2. Organizacje producentów sektora rybołówstwa mogą również wykorzystywać następujące środki:

- a) wspólne planowanie działalności połowowej swoich członków i wspólne zarządzanie tą działalnością, w zależności od stosowanej przez państwa członkowskie organizacji zarządzania żywymi zasobami morza, w tym opracowywanie i realizacja środków poprawy selektywności działalności połowowej i doradzanie właściwym organom;
- b) unikanie i minimalizowanie przypadkowych połowów poprzez zaangażowanie w rozwój i stosowanie środków technicznych oraz jak najlepsze wykorzystanie przypadkowych połowów stad handlowych bez tworzenia rynku dla połowów, które są poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, zgodnie z art. 15 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz z art. 34 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, stosownie do przypadku;
- c) zarządzanie miejscem tymczasowego składowania produktów rybołówstwa zgodnie z art. 30 i 31 niniejszego rozporządzenia.

3. Organizacje producentów sektora akwakultury mogą również wykorzystywać następujące środki:

- a) promowanie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury, szczególnie w kategoriach ochrony środowiska, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;
- b) gromadzenie informacji o produktach podlegających obrotowi, w tym informacji gospodarczych o pierwszej sprzedaży, oraz o prognozach dotyczących produkcji;
- c) gromadzenie informacji środowiskowych;
- d) planowanie zarządzania działalnością w zakresie akwakultury swoich członków;

- e) wspieranie programów zawodowych w celu promowania produktów zrównoważonej akwakultury.

Artykuł 9

Ustanawianie związków organizacji producentów

1. Związek organizacji producentów może być ustanowiony z inicjatywy organizacji producentów uznawanych w jednym lub w wielu państwach członkowskich.
2. Przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do organizacji producentów stosuje się także do związków organizacji producentów, o ile nie określono inaczej.

Artykuł 10

Cele związków organizacji producentów

1. Związki organizacji producentów realizują następujące cele:
 - a) bardziej efektywne i zrównoważone osiąganie określonych w art. 7 celów danych organizacji producentów;
 - b) koordynowanie i rozwijanie działalności stanowiącej przedmiot wspólnego zainteresowania danych organizacji producentów.
2. Związki organizacji producentów kwalifikują się do wsparcia finansowego zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

Artykuł 11

Ustanawianie organizacji międzybranżowych

Organizacje międzybranżowe mogą być ustanawiane z inicjatywy podmiotów gospodarczych zajmujących się produktami rybołówstwa i akwakultury w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami sekcji II.

Artykuł 12

Cele organizacji międzybranżowych

Organizacje międzybranżowe poprawiają koordynację i warunki udostępniania produktów rybołówstwa i akwakultury na rynku unijnym.

Artykuł 13

Środki stosowane przez organizacje międzybranżowe

Do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 12, organizacje międzybranżowe mogą wykorzystywać następujące środki:

- a) opracowywanie standardowych umów zgodnych z prawodawstwem Unii;

- b) promowanie unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury w sposób niedyskryminacyjny, poprzez wykorzystanie na przykład certyfikatów, a w szczególności nazwy pochodzenia, znaków jakości, oznaczeń geograficznych, gwarantowanych tradycyjnych specjalności i zalet zrównoważonego rozwoju;
- c) ustanawianie bardziej restrykcyjnych zasad dotyczących produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury i obrotu nimi, niż te zawarte w prawodawstwie Unii lub w prawodawstwie krajowym;
- d) poprawianie jakości, pogłębianie wiedzy oraz zwiększanie przejrzystości zagadnień związanych z produkcją i rynkiem, a także prowadzenie działań związanych z programami szkolenia zawodowego, na przykład w odniesieniu do kwestii jakości i identyfikowalności, bezpieczeństwa żywności oraz w celu zachęcania do inicjatyw badawczych;
- e) prowadzenie badań i analiz rynku oraz rozwijanie technik wspomagających optymalizację funkcjonowania rynku, w tym poprzez stosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych, jak również gromadzenie danych społeczno-ekonomicznych;
- f) dostarczanie informacji i przeprowadzanie badań niezbędnych do zapewniania zrównoważonych dostaw, których ilość, jakość i cena odpowiadałyby wymogom rynku oraz oczekiwaniom konsumentów;
- g) promowanie wśród konsumentów gatunków ze stad ryb znajdujących się w zrównoważonym stanie, które mają cenne wartości odżywcze i nie są powszechnie spożywane;
- h) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu uzyskania zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez daną organizację międzybranżową.
- d) są w stanie realizować cele określone w art. 7;
- e) przestrzegają reguł konkurencji, o których mowa w rozdziale V;
- f) nie nadużywają dominującej pozycji na danym rynku; oraz
- g) przekazują odpowiednie informacje szczegółowe dotyczące ich członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania.
2. Organizacje producentów uznane przed dniem 29 grudnia 2013 r. uważa się za organizacje producentów do celów niniejszego rozporządzenia i za związane jego przepisami.

Artykuł 15

Wsparcie finansowe dla organizacji producentów lub związków organizacji producentów

Środki handlowe dotyczące produktów rybołówstwa i akwakultury, które służą tworzeniu lub restrukturyzacji organizacji producentów lub związków organizacji producentów, mogą otrzymywać wsparcie finansowe zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

Artykuł 16

Uznawanie organizacji międzybranżowych

1. Państwa członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe grupy podmiotów gospodarczych prowadzące działalność na ich terytorium, które wystąpią o takie uznanie, pod warunkiem że grupy te:

- SEKCJA II
- Uznawanie**
- Artykuł 14
- Uznawanie organizacji producentów**
1. Państwa członkowskie mogą uznać za organizacje producentów wszystkie grupy utworzone z inicjatywy producentów sektora rybołówstwa lub akwakultury, które wystąpią o takie uznanie, pod warunkiem że grupy te:
- a) przestrzegają zasad określonych w art. 17 oraz zasad przyjętych w odniesieniu do ich stosowania;
- b) są wystarczająco aktywne gospodarczo na terytorium danego państwa członkowskiego lub jego części, szczególnie w odniesieniu do liczby członków lub wielkości produkcji zbywalnej;
- c) mają osobowość prawną na mocy przepisów krajowych danego państwa członkowskiego, prowadzą działalność i posiadają swoją oficjalną siedzibę główną na terytorium tego państwa członkowskiego;
- a) przestrzegają zasad określonych w art. 17 oraz zasad przyjętych w odniesieniu do ich stosowania;
- b) odpowiadają za znaczną część działalności produkcyjnej oraz działalności przetwórczej lub handlowej, lub obu tych działalności, w dziedzinie produktów rybołówstwa i akwakultury lub produktów będących wynikiem przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury;
- c) same nie są zaangażowane w produkcję i przetwarzanie produktów rybołówstwa i akwakultury oraz produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa i akwakultury lub obrót nimi;
- d) mają osobowość prawną na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego, prowadzą tam działalność i posiadają swoją oficjalną siedzibę główną na jego terytorium;
- e) są w stanie realizować cele określone w art. 12;
- f) uwzględniają interesy konsumentów;

- g) nie utrudniają prawidłowego funkcjonowania WOR; oraz
- h) przestrzegają reguł konkurencji, o których mowa w rozdziale V.

2. Organizacje ustanowione przed dniem 29 grudnia 2013 r. mogą być uważane za organizacje międzybranżowe do celów niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że dane państwo członkowskie uznaje, że spełniają one przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące organizacji międzybranżowych.

3. Organizacje międzybranżowe uznane przed dniem 29 grudnia 2013 r. uważa się za organizacje międzybranżowe do celów niniejszego rozporządzenia i za związane jego przepisami.

Artykuł 17

Wewnętrzne funkcjonowanie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych

Wewnętrzne funkcjonowanie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, o których mowa w art. 14 i 16, opiera się na następujących zasadach:

- a) przestrzeganie przez ich członków zasad przyjętych przez daną organizację, jeżeli chodzi o eksploatację i produkcję produktów rybołówstwa i obrót nimi;
- b) brak dyskryminacji wśród członków, zwłaszcza ze względu na narodowość lub siedzibę;
- c) nałożenie obowiązku składek finansowych od członków w celu finansowania organizacji;
- d) demokratyczne funkcjonowanie umożliwiające członkom nadzór nad ich organizacją i jej decyzjami;
- e) nakładanie skutecznych, odstrasżających i proporcjonalnych sankcji za naruszenia obowiązków określonych w przepisach wewnętrznych danej organizacji, w szczególności w przypadku braku uiszczania składek finansowych;
- f) określenie zasad dotyczących przyjmowania nowych członków oraz wykluczania członków;
- g) określenie zasad rachunkowych i budżetowych niezbędnych do zarządzania organizacją.

Artykuł 18

Kontrole i wycofanie uznania przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie przeprowadzają w regularnych odstępach czasu kontrole, aby sprawdzić, czy organizacje producentów i organizacje międzybranżowe spełniają warunki uznania określone, odpowiednio, w art. 14 i 16. Stwierdzenie niezgodności może skutkować wycofaniem uznania.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się oficjalna siedziba główna organizacji producentów lub organizacji

międzybranżowej skupiającej członków z różnych państw członkowskich lub związku organizacji producentów uznanego w różnych państwach członkowskich, nawiązuje współpracę administracyjną konieczną do przeprowadzenia kontroli działalności danej organizacji lub danego związku we współpracy z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Artykuł 19

Przydział uprawnień do połowów

Organizacja producentów, której członkowie są obywatelami różnych państw członkowskich, lub związek organizacji producentów uznane w różnych państwach członkowskich, realizują swoje zadania zgodnie z przepisami określającymi przydział uprawnień do połowów państwom członkowskim zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 20

Kontrole przeprowadzane przez Komisję

1. W celu zapewnienia przestrzegania warunków uznania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych określonych, odpowiednio, w art. 14 i 16 Komisja może przeprowadzać kontrole i, w stosownych przypadkach, zażądać od państw członkowskich wycofania uznania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych.

2. Państwa członkowskie informują Komisję środkami elektronicznymi o wszelkich decyzjach o udzieleniu lub wycofaniu uznania. Komisja podaje wszystkie te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 21

Akty wykonawcze

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:
 - a) terminów i procedur oraz formularzy wniosków w zakresie uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych zgodnie z, odpowiednio, art. 14 i 16 lub w zakresie wycofywania uznania zgodnie z art. 18;
 - b) formatu, terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w zakresie informowania Komisji o wszelkich decyzjach o udzieleniu lub wycofaniu uznania zgodnie z art. 20 ust. 2.

Akty wykonawcze przyjęte na mocy lit. a) dostosowuje się, w odpowiednich przypadkach, do specyfiki działalności na niewielką skalę w dziedzinie rybołówstwa i akwakultury.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

SEKCJA III

Rozszerzenie zasad

Artykuł 22

Rozszerzenie zasad organizacji producentów

1. Państwo członkowskie może uczynić zasady uzgodnione w ramach organizacji producentów wiążącymi dla producentów, którzy nie są członkami tej organizacji, a którzy zajmują się obrotem dowolnego z produktów w obrębie obszaru, na którym dana organizacja producentów jest reprezentatywna, pod warunkiem że:

- a) organizacja producentów została ustanowiona na okres przynajmniej jednego roku oraz jest uważana za reprezentatywną w zakresie produkcji i obrotu, w tym, w stosownych przypadkach, sektora działalności na niewielką skalę i tradycyjnej, w jednym państwie członkowskim i składa wniosek do właściwych organów krajowych;
- b) zasady, które mają być rozszerzone, dotyczą dowolnego środka dla organizacji producentów określonego w art. 8 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 8 ust. 2 lit. a) i b) i art. 8 ust. 3 lit. a) - e);
- c) przestrzegane są reguły konkurencji, o których mowa w rozdziale V.

2. Do celów ust. 1 lit. a) organizację producentów sektora rybołówstwa uznaje się za reprezentatywną, jeżeli odpowiada ona za co najmniej 55 % ilości danego produktu podlegającego obrotowi w trakcie poprzedniego roku na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasad.

3. Do celów ust. 1 lit. a) organizację producentów sektora akwakultury uznaje się za reprezentatywną, jeżeli odpowiada ona za co najmniej 40 % ilości danego produktu podlegającego obrotowi w trakcie poprzedniego roku na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasad.

4. Zasady, które mają być rozszerzone na podmioty niebędące członkami, obowiązują przez okres od 60 dni do 12 miesięcy.

Artykuł 23

Rozszerzenie zasad organizacji międzybranżowych

1. Państwo członkowskie może uczynić niektóre porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki przyjęte w ramach organizacji międzybranżowej wiążącymi na danym obszarze lub na danych obszarach dla innych podmiotów gospodarczych, które nie należą do tej organizacji, pod warunkiem że:

- a) organizacja międzybranżowa obejmuje przynajmniej 65 % każdego z co najmniej dwóch z następujących rodzajów działalności: produkcji, przetwórstwa danego produktu lub obrotu nim w poprzednim roku na danym obszarze lub na danych obszarach państwa członkowskiego i składa wniosek do właściwych organów krajowych; oraz

b) zasady, które mają zostać rozszerzone na inne podmioty gospodarcze, dotyczą dowolnego środka dla organizacji międzybranżowych określonego w art. 13 lit. a)–g) i nie powodują żadnych szkód dla innych podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim ani w Unii.

2. Rozszerzenie zasad może być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata bez uszczerbku dla art. 25 ust. 4.

Artykuł 24

Odpowiedzialność

Jeżeli zgodnie z art. 22 i 23 zasady są rozszerzane na podmioty niebędące członkami, zainteresowane państwo członkowskie może zdecydować, że podmioty te są zobowiązane wobec organizacji producentów lub organizacji międzybranżowej do poniesienia równowartości całości lub części kosztów ponoszonych przez członków wskutek stosowania zasad rozszerzonych na podmioty niebędące członkami.

Artykuł 25

Zatwierdzanie przez Komisję

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zasadach, które na podstawie art. 22 i 23 zamierzają ustanowić jako wiążące dla wszystkich producentów lub podmiotów gospodarczych na określonym obszarze lub na określonych obszarach.

2. Komisja przyjmuje decyzję zatwierdzającą rozszerzenie zasad, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że:

- a) przestrzegane są przepisy art. 22 i 23;
- b) przestrzegane są reguły konkurencji, o których mowa w rozdziale V;
- c) rozszerzenie to nie zagraża zasadom wolnego handlu; oraz
- d) osiągnięcie celów określonych w art. 39 TFUE nie jest zagrożone.

3. W terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia Komisja podejmuje decyzję o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia rozszerzenia zasad i informuje o tym państwa członkowskie. Jeżeli Komisja nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia, uznaje się, że zatwierdziła ona rozszerzenie zasad.

4. Zatwierdzone rozszerzenie zasad może być dalej stosowane po upływie pierwotnego terminu również na podstawie automatycznego przedłużenia bez wyraźnego odnawiania zatwierdzenia, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie powiadomiło Komisję o dodatkowym okresie stosowania przynajmniej jeden miesiąc przed upływem pierwotnego terminu, a Komisja albo zatwierdziła takie dalsze stosowanie, albo w terminie jednego miesiąca od otrzymania takiego powiadomienia nie wyraziła sprzeciwu wobec dalszego stosowania.

Artykuł 26

Wycofanie zatwierdzenia

Komisja może przeprowadzać kontrole i może wycofać zatwierdzenie rozszerzenia zasad, w przypadku gdy stwierdzi, że którykolwiek z wymogów dla tego zatwierdzenia nie jest spełniony. Komisja informuje o tym wycofaniu państwa członkowskie.

Artykuł 27**Akty wykonawcze**

Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące formatu i procedury powiadomienia przewidzianego w art. 25 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

SEKCJA IV**Planowanie produkcji i obrotu****Artykuł 28****Plan produkcji i obrotu**

1. Każda organizacja producentów przedkłada do zatwierdzenia swoim właściwym organom krajowym plan produkcji i obrotu dotyczący przynajmniej głównych gatunków podlegających obrotowi. Takie plany produkcji i obrotu służą osiągnięciu celów określonych w art. 3 i 7.

2. Plan produkcji i obrotu obejmuje:

- a) program produkcji poławianych lub hodowanych gatunków;
- b) strategię marketingową, która ma dopasować ilość, jakość i prezentację podaży do wymogów rynkowych;
- c) środki, które mają podjąć organizacje producentów, aby przyczynić się do realizacji celów określonych w art. 7;
- d) specjalne środki zapobiegawcze służące dostosowaniu podaży gatunków sprawiających zazwyczaj trudności związane z obrotem w danym roku;
- e) sankcje stosowane wobec członków, którzy naruszają decyzje przyjęte w celu wdrożenia danego planu.

3. Właściwe organy krajowe zatwierdzają plan produkcji i obrotu. Organizacja producentów wdraża plan niezwłocznie po jego zatwierdzeniu.

4. Organizacje producentów mogą zmienić plan produkcji i obrotu, a w takim przypadku przedkładają go do zatwierdzenia właściwym organom krajowym.

5. Organizacja producentów sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności w ramach planu produkcji i obrotu i przedkłada je do zatwierdzenia swoim właściwym organom krajowym.

6. Organizacje producentów mogą otrzymywać wsparcie finansowe na przygotowanie i wdrażanie planów produkcji i obrotu zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

7. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zapewnienia, aby każda organizacja producentów wypełniała

obowiązki przewidziane w niniejszym artykule. Stwierdzenie ich nieprzestrzegania może skutkować wycofaniem uznania.

Artykuł 29**Akty wykonawcze**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:

- a) formatu i struktury planu produkcji i obrotu, o którym mowa w art. 28;
- b) procedury i terminów przedkładania przez organizacje producentów i zatwierdzania przez państwa członkowskie planów produkcji i obrotu, o których mowa w art. 28.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

SEKCJA V**Stabilizacja rynków****Artykuł 30****Mechanizm składowania**

Organizacje producentów rybołówstwa mogą otrzymywać wsparcie finansowe na składowanie produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II, pod warunkiem że:

- a) spełnione są warunki uzyskania dopłat do składowania określone w przyszłym akcie prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020;
- b) produkty zostały wprowadzone do obrotu przez organizacje producentów sektora rybołówstwa i nie znaleziono na nie kupca po cenie progowej, o której mowa w art. 31;
- c) produkty odpowiadają wspólnym normom handlowym ustanowionym zgodnie z art. 33, a ich jakość jest odpowiednia do spożycia przez ludzi;
- d) produkty zostały zakonserwowane lub przetworzone i są składowane w zbiornikach lub skrzynkach przez zamrożenie, albo na pokładzie statków, albo w obiektach lądowych, przez solenie, suszenie, marynowanie lub, w stosownych przypadkach, gotowanie i pasteryzację, niezależnie od tego, czy podlegały filetowaniu, porcjowaniu lub, w stosownych przypadkach, odgławianiu;
- e) składowane produkty są ponownie wprowadzane na rynek z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi na późniejszym etapie;
- f) produkty pozostają w składzie przez co najmniej pięć dni.

Artykuł 31

Ceny progowe dla mechanizmu składowania

1. Przed rozpoczęciem każdego roku każda organizacja producentów sektora rybołówstwa może złożyć indywidualną propozycję ceny progowej dla mechanizmu składowania, o którym mowa w art. 30, odnośnie do produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II.

2. Cena progowa nie może przekraczać 80 % średniej ważonej ceny odnotowanej dla danego produktu na obszarze prowadzenia działalności przez daną organizację producentów w ciągu trzech lat bezpośrednio poprzedzających rok, dla którego ustalana jest cena progowa.

3. Przy określaniu ceny progowej bierze się pod uwagę:

- a) tendencje w zakresie produkcji i popytu;
- b) stabilizację cen rynkowych;
- c) konwergencję rynków;
- d) dochody producentów;
- e) interesy konsumentów.

4. Po przeanalizowaniu propozycji złożonych przez organizacje producentów uznane na ich terytorium, państwa członkowskie określają ceny progowe, które mają być stosowane przez te organizacje producentów. Ceny te są ustalane na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 i 3. Zostają one podane do wiadomości publicznej.

Artykuł 32

Akty wykonawcze

Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące formatu komunikatu o cenach progowych publikowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 31 ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

WSPÓLNE NORMY HANDLOWE

Artykuł 33

Ustanawianie wspólnych norm handlowych

1. Bez uszczerbku dla art. 47 dla produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku I, niezależnie od ich pochodzenia (z Unii lub z importu), przeznaczonych do spożycia przez ludzi, można ustanowić wspólne normy handlowe.

2. Normy, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć jakości, rozmiaru, wagi, pakowania, prezentacji lub etykietowania produktów, a w szczególności:

- a) minimalnych rozmiarów do celów obrotu, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych opinii naukowych; takie minimalne

rozmiary do celów obrotu odpowiadają, w odpowiednich przypadkach, minimalnym rozmiarom odniesienia do celów ochrony, zgodnie z art. 15 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

- b) specyfikacji produktów konserwowanych, zgodnie z wymogami dotyczącymi ochrony i zobowiązaniami międzynarodowymi.
3. Ust. 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla:
- a) rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
 - b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 852/2004 ⁽¹⁾;
 - c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 853/2004 ⁽²⁾;
 - d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 ⁽³⁾;
 - e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 ⁽⁴⁾;
 - f) rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽⁵⁾; oraz
 - g) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 34

Przestrzeganie wspólnych norm handlowych

1. Przeznaczone do spożycia przez ludzi produkty, dla których ustalono wspólne normy handlowe, mogą być udostępniane na rynku w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami.

2. Wszystkie wyładowane produkty rybołówstwa, w tym produkty niezgodne ze wspólnymi normami handlowymi, mogą zostać wykorzystane do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi, w tym jako mączka rybna, olej z ryb, karma dla zwierząt domowych, dodatki do żywności, produkty farmaceutyczne lub kosmetyki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 83).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

ROZDZIAŁ IV

INFORMACJE DLA KONSUMENTÓW

Artykuł 35

Informacje obowiązkowe

1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 produkty rybołówstwa i akwakultury, o których mowa w lit. a), b), c) i e) załącznika I do niniejszego rozporządzenia, podlegające obrotowi w Unii, niezależnie od ich pochodzenia lub metody obrotu nimi, mogą być oferowane do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego jedynie wtedy, gdy odpowiednie oznaczenie lub etykietowanie zawiera:

- a) handlowe oznaczenie gatunku i jego nazwę systematyczną;
- b) metodę produkcji, w szczególności następujące sformułowania: „...złowione...” lub „...złowione w wodach śródlądowych...” lub „...wychodowane...”;
- c) obszar, na którym produkt został złowiony lub wychodowany, oraz kategorię narzędzia połowowego użytego do połowów, jak określono w pierwszej kolumnie w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;
- d) informację czy produkt został rozmrożony;
- e) datę minimalnej trwałości, w stosownych przypadkach.

Wymóg określony w lit. d) nie ma zastosowania do:

- a) składników obecnych w produkcie końcowym;
- b) żywności, dla której mrożenie jest niezbędnym z technologicznego punktu widzenia etapem procesu produkcji;
- c) produktów rybołówstwa i akwakultury zamrożonych wcześniej z uwagi na kwestie dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa, zgodnie z sekcją VIII załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- d) produktów rybołówstwa i akwakultury, które rozmrożono przed poddaniem ich procesowi wędzenia, solenia, gotowania, marynowania, suszenia lub kombinacji tych procesów.

2. W odniesieniu do nieopakowanych produktów rybołówstwa i akwakultury obowiązkowe informacje wymienione w ust. 1 mogą być dostarczane w przypadku sprzedaży detalicznej za pomocą informacji handlowych, takich jak tablice ogłoszeniowe lub plakaty.

3. Jeżeli do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego oferowany jest produkt mieszany składający się z tych samych gatunków, ale otrzymanych różnymi metodami produkcji, dla każdej partii wskazuje się metodę produkcji. Jeżeli do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego oferowany jest produkt mieszany składający się z takich samych gatunków, ale otrzymanych z różnych obszarów połowów lub z różnych państw,

w których hodowane są ryby, wskazuje się co najmniej pochodzenie geograficzne partii, która jest najbardziej reprezentatywna pod względem ilości, łącznie ze wskazaniem, że produkty pochodzą także z innych obszarów połowów lub obszarów hodowli ryb.

4. Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów, o których mowa w ust. 1, małe ilości produktów sprzedawanych konsumentom bezpośrednio ze statków rybackich, pod warunkiem że wartość tych produktów nie przekroczy wartości określonej w art. 58 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

5. Produkty rybołówstwa i akwakultury oraz ich opakowania etykietowane lub oznaczone przed dniem 13 grudnia 2014 r., które nie są zgodne z niniejszym artykułem, mogą znajdować się w obrocie do wyczerpania zapasów.

Artykuł 36

Sprawozdawczość dotycząca oznakowania ekologicznego

Po konsultacji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami Komisja do dnia 1 stycznia 2015 r. przekaże Parlamentowi Europejskiemu i Radzie studium wykonalności dotyczące opcji wdrożenia systemu oznakowania ekologicznego produktów rybołówstwa i akwakultury, w szczególności w sprawie ustanowienia takiego systemu jako systemu ogólnounijnego i w sprawie określenia minimalnych wymogów dotyczących stosowania unijnego oznakowania ekologicznego przez państwa członkowskie.

Artykuł 37

Oznaczenie handlowe

1. Do celów art. 35 ust. 1 państwa członkowskie sporządzają i publikują wykaz oznaczeń handlowych zaakceptowanych na ich terytorium wraz z ich nazwami systematycznymi. Wykaz ten obejmuje:

- a) nazwę systematyczną każdego gatunku zgodnie z systemem informacyjnym FishBase lub – w odpowiednich przypadkach – zgodnie z bazą danych ASFIS Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO);

b) oznaczenie handlowe:

- (i) nazwę gatunku w języku urzędowym lub w językach urzędowych danego państwa członkowskiego;
- (ii) w stosownych przypadkach, każdą inną nazwę lub nazwy zaakceptowane lub dopuszczone lokalnie lub regionalnie.

2. Wszystkie gatunki ryb, które stanowią składnik innego środka spożywczego, mogą być oznaczone jako „ryby”, pod warunkiem że nazwa i prezentacja takiego środka spożywczego nie odnosi się do określonego gatunku.

3. O wszelkich zmianach w wykazie oznaczeń handlowych zaakceptowanych przez państwo członkowskie powiadamiana jest Komisja, która informuje o nich inne państwa członkowskie.

Artykuł 38

Oznaczenie obszaru połowu lub produkcji

1. Oznaczenie obszaru połowu lub produkcji zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt c) obejmuje:

a) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu – zapisaną nazwę podobzaru lub rejonu wymienionego w obszarach rybołówstwa FAO, a także nazwę takiej strefy przy zastosowaniu terminologii zrozumiałej dla konsumenta, lub mapę lub piktogram pokazujące tę strefę, lub, w drodze odstępstwa od niniejszego wymogu, w odniesieniu do produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na wodach innych niż Atlantyckie Północno-Wschodni (obszar rybołówstwa FAO 27) oraz Morze Śródziemne i Morze Czarne (obszar rybołówstwa FAO 37), wskazanie nazwy obszaru rybołówstwa FAO;

b) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na wodach śródlądowych – odniesienie do jednolitej części wód pochodzenia w państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym krajem pochodzenia produktu;

c) w przypadku produktów akwakultury – odniesienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym produkt osiągnął ponad połowę swojej ostatecznej wagi lub pozostawał przez ponad połowę okresu chowu lub – w przypadku skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych – przeszedł końcowy etap chowu lub hodowli trwający przynajmniej sześć miesięcy.

2. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1, podmioty gospodarcze mogą precyzyjniej wskazać obszar połowu lub produkcji.

Artykuł 39

Dodatkowe dobrowolne informacje

1. Poza informacjami obowiązkowymi wymaganymi zgodnie z art. 35, następujące informacje mogą być przekazywane na zasadzie dobrowolności, pod warunkiem że będą jasne i jednoznaczne:

a) data złowienia produktów rybołówstwa lub zbioru produktów akwakultury;

b) data wyładunku produktów rybołówstwa lub informacje dotyczące portu, w którym te produkty zostały wyładowane;

c) bardziej szczegółowe informacje dotyczące kategorii narzędzia połowowego, zgodnie z wykazem w drugiej kolumnie w załączniku III;

d) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu, państwo bandery statku, który dokonał połowu tych produktów;

e) informacje o środowisku;

f) informacje o charakterze etycznym lub społecznym;

g) informacje o technologii produkcji i praktykach produkcyjnych;

h) informacje o zawartości składników odżywczych w produkcie.

2. Do wskazania części lub całości informacji wymienionych w art. 35 ust. 1 można stosować fotokod (kod QR).

3. Dobrowolnych informacji nie podaje się, jeżeli miałyby to ograniczyć przestrzeń dostępną dla obowiązkowych informacji na oznaczeniu lub etykiecie.

4. Nie można podawać informacji dobrowolnych, które nie mogą zostać zweryfikowane.

ROZDZIAŁ V

REGUŁY KONKURENCJI

Artykuł 40

Stosowanie reguł konkurencji

Art. 101–106 TFUE oraz przepisy wykonawcze do nich stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, które dotyczą produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury lub obrotu nimi.

Artykuł 41

Wyjątki od stosowania reguł konkurencji

1. Niezależnie od art. 40 niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i praktyk organizacji producentów, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rybołówstwa i akwakultury lub wykorzystywania wspólnych obiektów do składowania, obrabiania lub przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury oraz które:

a) są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;

b) nie zakładają istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;

c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;

d) nie wykluczają konkurencji; oraz

e) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

2. Niezależnie od art. 40 niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i praktyk organizacji międzybranżowych, które:

a) są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;

b) nie pociągają za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania cen stałych;

- c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
- d) nie stosują wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- e) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów; oraz
- f) nie ograniczają konkurencji w sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów WPRyb.

ROZDZIAŁ VI

BADANIE RYNKOWE

Artykuł 42

Badanie rynkowe

1. Komisja:
 - a) gromadzi, analizuje i rozpowszechnia wiedzę gospodarczą i zrozumienie unijnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury w ramach całego łańcucha dostaw, uwzględniając kontekst międzynarodowy;
 - b) zapewnia praktyczne wsparcie organizacjom producentów i organizacjom międzybranżowym w celu lepszej koordynacji informacji między podmiotami gospodarczymi i przetwórcami;
 - c) regularnie bada ceny produktów rybołówstwa i akwakultury w ramach całego łańcucha dostaw w Unii i prowadzi analizy tendencji na rynku;
 - d) przeprowadza analizy rynku *ad hoc* i zapewnia metodykę na potrzeby badania kształtowania się cen.
2. Aby wdrożyć ust. 1, Komisja korzysta z następujących środków:
 - a) ułatwienie dostępu do dostępnych danych dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury, zgromadzonych zgodnie z prawem Unii;
 - b) udostępnianie informacji rynkowych, takich jak badania cen, analizy i badania rynkowe, wszystkim zainteresowanym podmiotom i ogółowi społeczeństwa w dostępny i zrozumiały sposób, z zastrzeżeniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

3. Państwa członkowskie przyczyniają się do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 43

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 44

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1184/2006

Art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące stosowania art. 101-106 oraz art. 108 ust. 1 i 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w związku z wytwarzaniem produktów wymienionych w załączniku I do TFUE, lub handlem tymi produktami, z wyjątkiem produktów objętych (*) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (**).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).”

Artykuł 45

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 57 ust. 1 dodaje się zdania w brzmieniu:

„Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole służące zagwarantowaniu zgodności. Kontrole te mogą być dokonywane na każdym etapie wprowadzania do obrotu i podczas transportu.”;

2) w art. 58 ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) informacje dla konsumentów przewidziane w art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 (*);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).”;

b) uchyla się lit. h).

Artykuł 46

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 traci moc. Art. 4 obowiązuje jednak do dnia 12 grudnia 2014 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

V. LEŠKEVIČIUS

Przewodniczący

Artykuł 47

Zasady ustanawiające wspólne normy handlowe

Nadal obowiązują zasady ustanawiające wspólne normy handlowe, w szczególności rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 ⁽¹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1536/92 ⁽²⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 ⁽³⁾, a także inne zasady przyjęte w odniesieniu do stosowania wspólnych norm handlowych, takie jak rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3703/85 ⁽⁴⁾.

Artykuł 48

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja złoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyników stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 49

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. z wyjątkiem rozdziału IV i art. 45, które stosuje się od dnia 13 grudnia 2014 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i opisy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i produktów pokrewnych sardynce (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito (Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa (Dz.U. L 334 z 23.12.1996, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3703/85 z dnia 23 grudnia 1985 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnych norm handlowych w odniesieniu do niektórych świeżych lub schłodzonych ryb (Dz.U. L 351 z 28.12.1985, s. 63).

ZAŁĄCZNIK I

PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA I AKWAKULTURY OBJĘTE WOR

Kod CN	Wyszczególnienie
a) 0301	Ryby żywe
0302	Ryby świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304
0303	Ryby zamrożone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304
0304	Filety rybne i pozostałe mięso rybie (nawet rozdrobnione), świeże, schłodzone lub zamrożone
b) 0305	Ryby suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, nawet gotowane przed lub podczas procesu wędzenia; mąki, mączki i granulki, z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi
c) 0306	Skorupiaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, nawet schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki, ze skorupiaków, nadające się do spożycia przez ludzi
0307	Mięczaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; bezkręgowce wodne, inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki, z bezkręgowców wodnych innych niż skorupiaki, nadające się do spożycia przez ludzi
d)	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi
	- Inne
	-- Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych; martwe zwierzęta objęte działem 3:
0511 91 10	--- Odpadki rybne
0511 91 90	--- Pozostałe
e) 1212 20 00	- Wodorosty morskie i pozostałe algi
f)	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie:
1504 10	- Oleje z wątróbek rybich i ich frakcje
1504 20	- Tłuszcze, oleje i ich frakcje, z ryb, inne niż oleje z wątróbek
g) 1603 00	Ekstrakty i soki, z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
h) 1604	Ryby przetworzone lub zakonserwowane; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry rybiej
i) 1605	Skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne, przetworzone lub zakonserwowane
j)	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany
1902 20	- Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
1902 20 10	-- Zawierające więcej niż 20 % masy ryb, skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych

Kod CN	Wyszczególnienie
k)	Mąki, mączki i granulki, z mięsa lub podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
2301 20 00	- Mąki, mączki i granulki, z ryb lub ze skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
l)	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt
2309 90	- Inne:
ex 2309 90 10	-- Roztwory z ryb

ZAŁĄCZNIK II

PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA PODLEGAJĄCE MECHANIZMOWI SKŁADOWANIA

Kod CN	Wyszczególnienie
0302 22 00	Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Zimnica (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	Flądra (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Albakora lub tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
oraz	
0302 31 90	
ex 0302 40	Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>
ex 0302 61 80	Szprot (<i>Sprattus sprattus</i>)
0302 62 00	Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i> i <i>Scomber japonicus</i>
0302 65 20	Koleń (<i>Squalus acanthias</i> oraz <i>Scyliorhinus</i> spp.)
oraz	
0302 65 50	
0302 69 31	Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.)
oraz	
0302 69 33	
0302 69 41	Witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Molwa (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	Sardela (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i>
0302 69 81	Żabnica (<i>Lophius</i> spp.)
ex 0302 69 99	Koryfena (<i>Coryphaena hippurus</i>)
ex 0307 41 10	Mątwy (<i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i> oraz krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Sola (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	Krab kieszeniec (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Homarzec (nerczan) (<i>Nephrops norvegicus</i>)
0303 31 10	Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Morszczuk z rodzaju <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
oraz	
0304 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Kielec i morlesz (<i>Dentex dentex</i> i <i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	Włócznik (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	

Kod CN	Wyszczególnienie
0306 13 40	Krewetki z rodziny <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Mątwy z gatunku <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	Kałamarnice (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
oraz	
0307 49 38	
0307 49 51	Kałamarnice (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Ośmiornice (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	Kalmary (<i>Illex</i> spp.)
0303 41 10	Albakora lub tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Bonito (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Pozostałe gatunki z rodzajów <i>Thunnus</i> oraz <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	
ex 0302 29 90	Złocica (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
oraz	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Rdzawiec (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Brama (<i>Brama</i> spp.)
ex 0302 69 82	Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Bielmnik (<i>Trisopterus luscus</i>) oraz karlik (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Bops (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Pikarek (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	Konger (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Kurki (<i>Trigla</i> spp.)
ex 0302 69 91	Ostrobok (<i>Trachurus</i> spp.)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Cefal (<i>Mugil</i> spp.)
ex 0302 69 99	Raja (<i>Raja</i> spp.)
oraz	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Pałasz ogoniasty i czarny (<i>Lepidopus caudatus</i> i <i>Aphanopus carbo</i>)
ex 0307 21 00	Przegrzebek zwyczajny (<i>Pecten maximus</i>)
ex 0307 91 00	Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)
ex 0302 69 99	Barwena i barbata (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	Kantar (<i>Spondylionosoma cantharus</i>)

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE DOTYCZĄCE NARZĘDZIA POŁOWOWEGO

Informacje obowiązkowe dotyczące kategorii narzędzia połowowego	Bardziej szczegółowe informacje dotyczące odpowiednich narzędzi i kodów, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 26/2004 ⁽¹⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽²⁾	
Niewody	Niewody dobrzeżne	SB
	Niewody duńskie	SDN
	Niewody szkockie	SSC
	Niewody obsługiwane z dwóch statków	SPR
Włoki	Włoki rozprzowe	TBB
	Włoki denne rozpornicowe	OTB
	Tuki denne	PTB
	Włoki pelagiczne	OTM
	Tuki pelagiczne	PTM
	Zestawy dwuwłokowe	OTT
Sieci skrzelowe i podobne	Sieci stawne (kotwiczone)	GNS
	Sieci dryfujące	GND
	Sieci stawne okrążające	GNC
	Sieci trójścienne	GTR
	Łączone sieci trójścienne i skrzelowe	GTN
Sieci okrążające i podrywki	Okrężnice	PS
	Lampary	LA
	Podrywki obsługiwane ze statku	LNB
	Podrywki obsługiwane z lądu	LNS
Haki i liny	Wędy ręczne z wędziskiem lub bez (obsługiwane ręcznie)	LHP
	Wędy ręczne z wędziskiem lub bez (mechaniczne)	LHM
	Sznury haczykowe	LLS
	Takle dryfujące	LLD
	Haki ciągnione (trolling)	LTL
Dragi	Dragi ciągnione przez statek	DRB
	Ręczne dragi statkowe	DRH
	Dragi mechaniczne, w tym dragi ssące	HMD
Pułapki	Narzędzia pułapkowe	FPO

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczące rejestru statków rybackich Wspólnoty (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1 - 5
art. 2 i 3	art. 33 i 34
art. 4	art. 35 - 39
art. 5 ust. 1	art. 6, 7, 8
art. 5 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 4 i art. 6	art. 14, 18 - 21
art. 7	art. 22 i 24 - 27
art. 8	—
art. 9 - 12	art. 28, 29
art. 13	art. 11, 12, 13, 16, 18, 20 i 21
art. 14	art. 41 ust. 2
art. 15	art. 23
art. 16	art. 24 - 27
art. 17 - 27	art. 30, 31 i 32
art. 33	—
art. 34	art. 20 ust. 2, 21 i 32
art. 35	—
art. 36	—
art. 37	art. 43
art. 38 i 39	art. 43
art. 40	—
art. 41	art. 48
art. 42	art. 44, 45 i 46
art. 43	art. 49
—	art. 40
—	art. 41 ust. 1
—	art. 42